

Bir Yanımda Aynaların Küskünlüğü

– Lütuf VELİ · 31 Aralık 2010

Ancak bildim vaktin geçmiş olduğunu.
Bir yanımda aynaların küskünlüğü
Yeni gördüm yaprakların solduğunu
Belki bu hikaye gönül düskünlüğü...

Eyvah,kalmadı sehpayaya gerek, güldün.
Bir mevsim hazan olsan dahi hep güldün.
Bir ben vardı bende, ne vakit ki sildin.
Kalan şimdi gecelerin eşkinliği...

Şiirle sundum ruhumu uyan artık.
Aşkını memnu bilirdim bak ayan artık.
Mekan senindi, geliyor duyan artık.
At eskiyen rüyalara miskinliği...

Ben de varım doğan ümitlerde,aşkta...
Kalsın tüm günahlar haza düşen eşkte.
Hem Nedimce gülelim, bu vakit meşkte.
Çağırılım yeni dilde suskunluğu.